

Atelier Naald en Draad reparatie en herstel

Atelier Naald & Draad is een sociale onderneming van WIJ3.0 in Overvecht waar mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt kleding repareren en werken aan opdrachten voor particulieren en bedrijven.

Het duurt even voordat Maghalie tijd heeft om te gaan zitten. Ook al zijn er vandaag maar vier deelnemers in atelier Naald en Draad, ze moet steeds even meekijken. Hier een zoom controleren, daar het recht van draad checken – de deelnemers werken zelfstandig maar laten na elke stap graag even meekijken. Maghalie begeleidt bij het atelier mensen die om verschillende redenen niet in een reguliere baan kunnen werken. 'We helpen mensen met een mentale of lichamelijke beperking, maar ook mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt door bijvoorbeeld een burn-out', legt ze uit.

Circulair

Samen repareren ze kleding die mensen komen brengen, zoals ritsen vervangen of gaten dichten, maar ze hebben ook klanten die hun favoriete kledingstukken willen laten namaken. Daarnaast werkt het atelier voor bedrijven. Producten kunnen variëren van meditatiekussens en babydraagzakken tot deurstoppers en kussenhoezen. Alles in opdracht, legt Maghalie uit, zodat ze niet blijven zitten met producten. 'We hebben ook periodes waarin er minder werk is, dan maken we zelf dingen zoals vlaggenlijnen, boterhamzakken met klittenband en tassen. Daar is altijd wel vraag naar.' Even advies tussendoor aan een van de deelnemers: 'Eerst drie centimeter omstrijken en daarna locken.'

Veel van wat gebruikt worden, zijn restmaterialen of giften van mensen die stoffen over hebben en ze niet willen weggooien. 'Zo werken we bijna volledig circulair.' Ook garen, ritsen en andere naaibehoeften worden regelmatig gedoneerd. Heel fijn, want die kunnen behoorlijk prijzig zijn.

Bij het atelier komen mensen met diverse achtergronden, en van begin twintig tot zeventig. 'Iedereen komt hier met een eigen verhaal en unieke uitdagingen', vertelt Maghalie. 'Soms kan iemand een bepaalde taak niet aan, en dan geef ik die opdracht niet, hoe dringend het ook is. Het gaat om het individu.'

Een van de deelnemers is Miranda. Ze is hier elke werkdag. 'Je werkt aan opdrachten en een dagdeel aan iets voor jezelf', vertelt ze. Helemaal iets nieuws maken voor zichzelf doet ze niet zo graag, liever verstelt ze kleding van haar en haar vriend. Bijvoorbeeld een broek waarvan de pijpen wat korter mogen, of een blouse verstellen. De opdrachten die Miranda krijgt lopen uiteen. Nu werkt ze aan kussenhoezen of zoiets, ze lacht; ze moet het even navragen. 'Maghalie heeft wel ideeën van wat voor dingen ik leuk vind. Soms heb ik behoefte aan wat makkelijk maar soms is het juist leuk om wat moeilijkers te doen en te leren.'

Falen en leren

Het is even stil als iedereen geconcentreerd aan het werk is, je hoort alleen het gezoem van de naaimachines. De kast in het midden van het atelier staat vol met gesorteerde knopen, naaitijdschriften en accessoires. De planken aan de wanden buigen door met keurig opgevouwen lappen stof. Tussen de foto's van mode en kleding hangen verschillende teksten aan de muur: "Morgen proberen we het weer", "Fouten maken is een heel efficiënte manier van leren" en "Als je het niet probeert, zul je nooit weten of je het kunt".

'Mensen moeten de tijd krijgen om iets onder de knie te krijgen, in een veilige omgeving zonder druk', zegt Maghalie. Veel van de deelnemers hebben last van faalangst. 'We hebben hier als motto: geen stress, geen haast. Iemand kan binnenkomen met angst om iets nieuws te proberen, maar na verloop van tijd zie je hen groeien en zelfvertrouwen opbouwen en uiteindelijk een heel mooi product maken. Die groei en vaardigheden nemen ze natuurlijk mee naar buiten de werkplaats.'

Verderop staat Miranda met een stoombout de zomen van haar project te persen. 'Ik heb ooit een naaicursusje gedaan,' vertelt ze, 'maar eigenlijk heb ik alles hier geleerd in de afgelopen zes jaar door het te doen. We werken stap voor stap, na elk stukje kijken we samen of het goed is gegaan. Je moet dus op tijd vragen of ze even meekijkt, anders is het lastiger om te herstellen. Ik kan het ook niet overzien als ze het in één keer zou uitleggen.' Eerder werkte Miranda in een moestuin. 'Dat paste niet helemaal. Dit precieze ligt me beter, lekker nauwkeurig.'

Het werk is leuk maar Miranda komt hier ook om contact maken. Juist omdat ze dat vanwege haar depressie vaak lastig vindt. 'Dingen die voor anderen misschien niet moeilijk zijn, kunnen voor mij ingewikkeld zijn. De spanning loopt snel hoog op. Daarom lukt een reguliere baan ook niet.'

Van binnenuit stralen

Voor Maghalie begon de liefde voor kleding al op jonge leeftijd. 'Ik wilde graag mooie dingen leren maken en mensen een bepaald gevoel geven door middel van kleding. Daarom ben ik op mijn zeventiende naar de modeopleiding gegaan.' Na jarenlang in de kledingbranche te hebben gewerkt, maakte ze een bewuste overstap naar het begeleiden van mensen. 'Ik realiseerde me dat iemand er prachtig uit kan zien in mooie kleding, maar als diegene zich van binnen niet goed voelt, straalt het niet. Ik werd steeds meer geïnteresseerd in de binnenwereld van mensen.'

In de pauzes die ze in het atelier op vaste tijden nemen, komen de gesprekken op gang. Het kan zomaar gaan over onderwerpen als piekeren, contact maken en je uitstraling. Ineens blijkt hoe belangrijk Miranda voor de groep is: een van de deelnemers zegt hoe welkom ze zich meteen voelde bij Naald & Draad doordat Miranda haar op haar gemak stelde, alle anderen vallen haar bij. Miranda is er een beetje beduusd van, ze wist helemaal niet dat ze dat kon. Maghalie glimlacht trots: er gebeurt hier meer dan alleen het repareren van kleding.